

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 08.04.1974, sp. zn. 7 Tz 23/74, ECLI:CZ:NS:1974:7.TZ.23.1974.1

Číslo: 38/1974

Právní věta: II. Je-li uplatněn nárok na náhradu škody a vydává-li soud trestní příkaz, odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, popř. na řízení před jiným příslušným orgánem podle speciálního ustanovení § 314f odst. 1 písm. e) tr. ř., i když má ve výsledcích dokazování dostatečný podklad pro rozhodnutí o nároku na náhradu škody.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 08.04.1974

Spisová značka: 7 Tz 23/74

Číslo rozhodnutí: 38

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Adhezní řízení, Trestní příkaz

Předpisy: 141/1961 Sb. § 314f odst. 1 písm. e

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 38/1974 sb. rozh.

I. Jednou z podmínek vydání trestního příkazu je, že prokurátor vydání trestního příkazu navrhl nebo souhlasil, aby byl vydán. Návrh nebo souhlas prokurátora se musí vztahovat též na druh a výměru trestu, který se má trestním příkazem uložit. Nepovažuje-li samosoudce návrh prokurátora, pokud jde o druh a výměru trestu, který se má uložit, za důvodný, nemůže vydat trestní příkaz a musí věc projednat v hlavním líčení.

II. Je-li uplatněn nárok na náhradu škody a vydává-li soud trestní příkaz, odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, popř. na řízení před jiným příslušným orgánem podle speciálního ustanovení § 314f odst. 1 písm. e) tr. ř., i když má ve výsledcích dokazování dostatečný podklad pro rozhodnutí o nároku na náhradu škody.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 8. 4. 1974 sp. zn. [7 Tz 23/74](#).)

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR zrušil Nejvyšší soud ČSR trestní příkaz okresního soudu ve Vsetíně ze dne 13. srpna 1973 sp. zn. 1 Ta 43/73 a okresnímu soudu ve Vsetíně přikázal, aby věc obviněného J. V. znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Proti obviněnému J. V. byl podán návrh na potrestání pro přečin pytláctví podle § 4 zák. č. 150/1969 Sb., protože v době od 15. 5. do konce června 1973 v Novém Hrozenkově vylovil bez oprávnění 20 pstruhů v ceně 288 Kčs. Současně okresní prokurátor navrhl, aby byl vydán trestní příkaz a uložen trest nápravného opatření v trvání dvou měsíců se srážkou 15 z odměny za práci.

Okresní soud ve Vsetíně pak vydal trestní příkaz, jímž za uvedený přečin uložil obviněnému trest nápravného opatření v trvání tří měsíců se srážkou 10 z odměny za práci a podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázal poškozený Český rybářský svaz, místní organizaci Vsetín na řízení ve věcech občanskoprávních. Tento trestní příkaz je od 31. 8. 1973 v právní moci.

Generální prokurátor ČSR ve stížnosti pro porušení zákona podané ve lhůtě § 272 tr. ř. vytýká porušení zákona v ustanovení § 314e odst. 1 písm. b) tr. ř., k němuž došlo tím, že okresní soud vydal trestní příkaz jiného obsahu, než jaký navrhl okresní prokurátor. Generální prokurátor navrhl, aby trestní příkaz byl zrušen a okresnímu soudu bylo přikázáno ve věci znovu jednat a rozhodnout.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného trestního příkazu, jakož i řízení, které mu předcházelo a shledal, že zákon byl porušen.

V řízení o přečinech může samosoudce bez projednání věci v hlavním líčení vydat trestní příkaz za podmínek uvedených v § 314e tr. ř. Jednou z těchto podmínek je, že prokurátor vydání trestního příkazu navrhl nebo souhlasil, aby byl vydán. Návrh nebo souhlas prokurátora musí se vztahovat též na druh a výměru trestu, který se má trestním příkazem uložit. Z toho plyne, že okresní soud může trestní příkaz vydat mimo jiné jen tehdy, když považuje druh a výměru trestu, jaké prokurátor navrhuje, za přiměřené z hledisek rozhodných pro ukládání trestu podle § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 tr. zák. Nepovažuje-li samosoudce návrh prokurátora za přijatelný, nemůže vydat trestní příkaz a musí věc projednat v hlavním líčení, pokud nenavrhne prokurátorovi vydání trestního příkazu jiného obsahu a prokurátor s tím nesouhlasí.

Samosoudce okresního soudu ve Vsetíně takto nepostupoval a porušil zákon v uvedeném ustanovení. Zákon byl porušen i v ustanovení § 229 odst. 1 tr. ř. Podle tohoto ustanovení odkáže soud poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, popř. na řízení před jiným příslušným orgánem, není-li podle výsledků dokazování pro vyslovení povinnosti k náhradě škody podklad nebo bylo-li by pro rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody třeba provádět další dokazování, jež přesahuje potřeby trestního stíhání a podstatně by je protáhlo. O takový případ nejde při vydání trestního příkazu, který se vydává bez projednání věci. Je-li uplatněn nárok na náhradu škody a vydává-li soud trestní příkaz, odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem podle speciálního ustanovení § 314f odst. 1 písm. e) tr. ř., i když má ve výsledcích dokazování dostatečný podklad pro rozhodnutí o náhradě škody. Účelem tohoto ustanovení bylo vyloučit z trestního příkazu rozhodování o náhradě škody (srov. důvodovou zprávu k zákonu č. 48/1973 Sb.). Připuštění rozhodování o náhradě škody trestním příkazem by nutně mělo za následek též připuštění možnosti podání odporu proti trestnímu příkazu i poškozeným a to by odporovalo účelu zrychlení a z hospodárnění trestního řízení, který je touto institucí sledován.